

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714151632/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„O! Døden den er haard; men Dømmen den er værre!
„Saa blir jeg da fordømt, jeg arme Mand?
„O! sig mig, hvem af Eder er vor Herre?
„Og hvem den faule Und?“ —
„Jeg er din Herre,“ svarte Herremanden;
„Men denne Gang jeg vil tilgive dig,
„Gaae hjem!“ og derpaa atter han og Fanden
Med Latter bort begave sig.

Forundret stod min Helt igjen tilbage,
forundringen brød ud i disse Ord:
„O! aldrig havde jeg i mine Dage
„Tænkt meer at komme her paa denne Jord;
„Men, hvor det gaaer, jeg vil dog heller være
„Her end i Helvede; det, som jeg saae,
„Fornamt, og herte, kan mig noksom lære,
„Det ganske diavelsk være maa.
„Mig synes end at høre Satan brøle,
„Dengang jeg vaagned op i Dødens Grav;
„Mig synes end livagtigen at føle
„De jammerlige Hug, han der mig gav.
„Jeg seer endnu hans røde Dine gløde:
„Jeg kommer det, desværre! vel ihu;
„Thi nær han havde pryglet mig til døde,
„Min Krop deraf er ganske mør endnu.
„Jeg knap kan gaae; dog midt i denne Nød
„Er jeg dog glad, at jeg slap fra den Slemme,
„Især om, som jeg haaber, Qvinden hjemme
„Imidlertid er død.“

En smule var min Helt fra Viddet før
(Thi den forstand, ham Puffet havde givet,
forlod ham i Peer Afsens Suk med Livet);
Men denne Hændelse fortunled reent hans fem.
Imidlertid han havde slået sig hjem,